

[Industriministeren]

439 i internationalt farvand den 12. november 1993. Man savner derfor det nødvendige grundlag for at rette henvendelse til ubådens flagstat med henblik på eventuel strafforfølgning.

Det er min opfattelse, at IMO-resolutionen nr. A.709 har de nødvendige og relevante anbefalinger for, hvorledes ubåde bør undgå fiskerfartøjer og deres udstyr.

Episoden den 12. november 1993 synes at være en beklagelig tilsidesættelse af resolutionens anbefalinger. Søfartsstyrelsen vil derfor rette henvendelse til IMO's generalsekretær med henblik på, at medlemslandene kan blive orienteret om episoden.

Spm. nr. S 310

Til *forsvarsministeren* (2/12 93) af:

Ahlmann-Ohlsen (KF):

»Hvilke konkrete tiltag agter ministeren at tage for at finde ud af, hvilken ubåd der den 12. november 1993 var ved at sænke en dansk fiskerkutter i Nordsøen, og har ministeren til hensigt at tage initiativ til gennem de relevante internationale organisationer at sikre, at lignende livstruende episoder ikke gentager sig – heller ikke i internationalt farvand?«

Begrundelse

I ministerens svar af 24. november 1993 på spørgsmål nr. S 211 (stillet af Ahlmann-Ohlsen (KF)) er det uklart, hvilke konkrete initiativer ministeren agter at føre ud i livet i anledning af den yderst alvorlige episode i Nordsøen den 12. november 1993. Ministeren oplyser, at det ikke var en NATO-ubåd, samt at episoden fandt sted i internationalt farvand, men svarer ikke på, hvad han agter at foretage sig for at finde ud af, hvilken ubåd der så var tale om. Derudover henviser han blot til industriministeren. Derfor søges med dette spørgsmål en mere uddybende forklaring.

Svar (10/12 93):

Forsvarsministeren (Hans Hækkerup):

Umiddelbart efter hændelsen den 12. november 1993, hvor den danske fiskerkutter rapporterede, at den havde haft en ubåd af ukendt nationalitet i trawlet, oplyste de norske myndigheder blandt andet på baggrund af hø-

ring ved COMSUBEASTLANT, der som NATO-myndighed har ansvaret for koordineringen af NATO's ubådsaktiviteter i det aktuelle område, at man ikke var bekendt med, at ubåde fra NATO-lande skulle have været impliceret i den omtalte hændelse.

På baggrund af det stillede spørgsmål har Forsvarskommandoen rettet fornyet henvendelse til de ansvarlige myndigheder i Norge og Tyskland samt til COMSUBEASTLANT. Disse myndigheder har alle oplyst, at ingen NATO-ubåd under deres operative kontrol har været involveret i hændelsen, ligesom ingen af disse myndigheder har kunnet bidrage med yderligere informationer, som kan belyse hændelsen.

Jeg har ikke mulighed for at klarlægge, om ubåde fra lande, som ikke er medlem af NATO, har befundet sig i området på det pågældende tidspunkt.

Hvad angår sikkerheden i forbindelse med ubådsoperationer i NATO-regi, er jeg af den opfattelse, at de eksisterende sikkerhedsforanstaltninger medfører den højest opnåelige sikkerhed. Der er derfor ikke grundlag for på baggrund af den aktuelle sag at rejse sagen i NATO. Jeg er endvidere af den opfattelse, at sikkerheden for fiskerfartøjer vil være tilgodeset, såfremt alle nationer – også de, der ikke er medlem af NATO – følger retningslinjerne i Den Internationale Maritime Organisations resolution A.709(17) af 6. november 1991 vedrørende neddykkede ubådes ansvar over for fiskerfartøjer og deres redskaber.

Jeg skal i øvrigt henvise til industriministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 309.

Spm. nr. S 334

Til *socialministeren* (7/12 93) af:

Kim Behnke (FP):

»Kan ministeren oplyse, om ministeriet er villigt til at dække høreapparaturbrugernes udgifter i forbindelse med afskærmningen af høreapparaturets modtagelighed for GSM-mobiltelefoners signalforstyrrelser?«

Begrundelse

Af Søndagsavisen den 28. november 1993 fremgår det, at høreapparaturets modtagelighed for GSM-mobiltelefonernes signaler kan afhjælpes med en afskærmning, der beløber sig